

dene trave 10, mehkega glistnika 5, rosulje 2, pasjega repa 1, bele deteljice 12, rudeče 10, hmeljnate detelje 10, korninšice 2, pimpinelice 2, polžarce 1 funt. To je 100 funtov na 1 oral.

Pri posevanji teh mnogovrstnih semen naj se ložeje seme loči od težjega in samo za-se seje, sicer se ne bo lepo enako razdelilo.

Zemlja pred setvijo semen se mora pridno obdelati in pripraviti za posév — to je, globoko se mora zrahljati (izorati), vse kepe prav na drobno razdrobiti, kamenje pobrati, pepél odpraviti in svet lepo poravnati. Vsaki rastlini se mora poskrbeti pripravno ležišče, — toliko bolj je pa to treba pri taci nježnih in drobnih semencih, kakor so trave! Če travno seme le več kakor čez en palec z zemljo pokriješ, ne bo ti kalilo.

Semena pa se sejejo sama ali pa s kakošnim žitom, ki seme prerašča prvo leto. Oboje zna dobro, oboje pa tudi slabo biti. Dobro je, ker žito varuje mlado travico pred prepekoma solnca in pred silo vetra; slabo pa je, ker ji žito, med katero travo seješ, jemlje živež. Iz vsega tega je očitno, da se mora žito, ki se s travami vred seje, redko sejati.

Eni svetujejo travna semena sejati spomladi, drugi pa v jeseni. Oboje zna prav biti, kakor je kraj. V jeseni je zato bolje sejati, ker se seme enakomerno in bolj popolnoma zaraste, kakor spomladi, ker ga dolga suša lahko zamori; nasproti pa je spet bolje travna semena spomladi sejati v taci krajih, kjer se zima zgodaj začne in hud in dolg mraz nježno kal pokonča.

Naj se gospodar po svojem kraji to ali uno izbere iz sledečega:

Travno seme samo naj se v dobro obdelano in lepo poravnano zemljo malega ali velicega srpana (julija in avgusta) seje, le s prav prav lahko brano naj se povleče in tudi z lahkim valjarjem potem povalí. Če travno seme s težko brano povlečeš, ga boš pregloboko pod zemljo spravil, da ti ga še polovica ne bo kalila.

V jeseni se seje med ozimino potem, ko je ta povlečena bila; sicer se pa ravna ž njim, kakor s tistim, ki smo ga sejali meseca srpana.

Spomladi se seje med ozimino potem, ko je svet poprej z brano povlečen bil in se povalí z valjarjem; rahla povleka zemlje za setev travnega semena je tudi za žito dobra.

Spomladi se seje samo travno seme na travnik, ki je že pred zimo dobro obdelan bil in se ravna tako, kakor je bilo gori od setve meseca srpana rečeno.

Seje se tudi spomladi med jaro žito, ki ima dozoreti; tako se sicer navadno ravna, pa ni vselej dobro.

Seje se pa tudi spomladi med jaro žito, ki se zeleno kosí, kakor med oves, ječmen ali ajdo. To je najboljšo, ker jarina iz začetka travico, dokler je mlada, varuje in mokroto zadržuje, pa ji vendar dolgo živeža ne krati, ker ne ostane tako dolgo na tistem mestu, da bi zorelo.

Sklenemo pa ta spis z besedami Švercovimi, ki se tako le glasé: „Dobre senožeti so podpora živinoreji, pomoč kmetijstvu, bogastvo gospodarju, zaklad posestniku. Slabe senožeti pa so sramota gospodarju, škoda živinoreji in nadloga kmetijstvu.“

Gospodarske novice.

* *Trtna uš (filoxera)* dela čedalje več škode v nogradih na Francoskem. Zavoljo nje so ondi pokon-

čali dozraj že okoli 300.000 hektárov nogradov, pa pravijo, da jih je še toliko okuženih po tej pošasti. Tudi iz Dunajske okolice se sliši ista nadloga; zato je Dunajska kmetijska družba poslala posebno komisijo v one kraje, da preišče stvar, kako in kaj. — Pričakovalo se je pred par leti, da bode te škodljivke same po sebi kmalu konec, a zdaj se kaže, da ni tako.

* *Goljufij ponarejenega deteljnega semena* je čedalje več; zato je Česko gospodarsko društvo razposlalo okrožnico na vse svoje podružnice, naj take trgovce, ki prodajajo ponarejeno deteljno seme, naznajo z imenom c. kr. deželni vladi, da se morejo ostro kaznovati za tako goljufijo, ki veliko škodo dela kmetijstvu.

Za domače potrebe kaj.

* *Votlega zoba bolečine potolažiš hitro*, če majhen košček kafe deneš v luknjico zoba. — Tako beremo v „Puč. Nov.“

Novi vladni predlogi

o uravnavi zemljiškega davka.

Državnemu zboru je, kakor smo zadnjič povedali predložena postava o spremembi nekaterih oddelkov postave od 24. maja 1869. l. o zadevi v cenitve zemljišč zaradi uravnave zemljiščinega davka.

Poglavitne spremembe te postave po vladinem predlogu so sledeče:

Dosedaj sta v cenjevala posamesne parcele po dva in dva cenilca, ki ju je okrajna cenilna komisija za dotični oddelek izmed sebe izvolila; poročevalec (referent) jih je le spremljal in s svojim glasom le tedaj odločeval, kedar se cenilca o vcenitvi dotične parcele nista zedinila.

V prihodnje bo pa referent vsako parcelo v svojem okraju sam v cenil; spremlja ga pa dotični župan ali pa dva moža, katera iz soseske župan v to odloči. Ti trije pa nimajo nobenega določilnega glasa, ampak pojasnujejo samo to, kar jih referent vpraša. Okrajni cenitveni referent predloži svoj operat potem okrajni cenitveni komisiji v pregled in odobrenje.

Dosedaj je gojzde cenil najprej referent sam in njegov operat sta dobila dotična dva cenilca v roko, da sta ravno tiste gozde in parcele tudi ona dva v cenila. Če nista referentovi v cenitvi pritrdila, in če kasneje ni on k njuni določbi pristopil, razsodila je potem okrajna cenitvena komisija, kaj naj veljá. Predno so pa okrajne cenitvene komisije pri taci različnih mnenjih razsodile, kaj naj obveljá, imele so pravico, na dotično mesto dva druga cenilca izmed sebe poslati, da ogledata zemljišče še enkrat in o svoji pozvedbi komisiji poročata.

Po novi postavi ima pa okrajna cenitvena komisija brez novega pregledovanja konečno določevati, katera v cenitev naj obveljá, namreč: ali ima dotični referent, ali pa imata dotična cenilca prav.

Ob kratkem rečeno: po novi postavi pride v cenitev zemljišč iz rok izvoljenih cenilcev, v roke dotičnih c. kr. referentov (cesarskih uradnikov).

O ugovorih (reklamacijah) imajo po dosedanji postavi razsojevati okrajne in deželne cenitvene komisije.

Po novi postavi se ustanové za to posebne reklamacijske komisije (Reklamations-Commissionen), ktere stopijo namesto deželnih cenitvenih komisij, in se sestavijo na enak način, kakor so sestavljene deželne